

Sveriges handel bör gå västerut

(Insändarsidan, Göteborgs- Posten, 12 december 2005)

December är en månad då det är dags att blicka tillbaka på det gångna året. En stor ekonomisk händelse var Riksbankens drastiska sänkning av repo-räntan under juni, den ränta som styr den svenska räntenivån.

Efter sänkningen har växelkursen mot euron försämrats, från cirka 9,20 kr (juni) till över 9,60 kr (november) eller med cirka fyra procent.

Då euron i höstas nådde sin introduktionskurs på 9,54 kr beskrevs situationen i flera tidningar som mycket allvarlig. Kronan började plötsligt att jämföras med afrikanska valutor. Det var lätt att tro av löpsedlarna att hela det svenska betalningssystemet var i gungning.

Växelkursen mot euron har fått en oproportionellt stor betydelse i den svenska debatten.

Låt oss därför även jämföra euro- områdets ekonomiska utveckling med den svenska sedan eurons införande för snart sju år sedan.

Vi väljer att jämföra utvecklingen av bruttonationalprodukten (BNP). OECD presenterade i somras statistik som visade på följande ackumulerade BNP - tillväxt under perioden 1999- 2005:

Sverige	21,0 %
euro- området	13,0 %

Siffrorna ovan visar att tillväxten i Sverige under de senaste sju åren har legat rejält över euro- områdets tillväxt, tvärt emot vad ja-sidan hävdade inför folkomröstningen om EMU.

Men vi skall inte slå oss på bröstet, trots de betydligt bättre tillväxttalen i Sverige än i euro- området. Frågan är om vi inte lurar oss själva med dessa ständigt återkommande jämförelser med euro- området.

Under våren nämndes i en artikel i Stockholms- tidningen Svenska Dagbladet att "Många trodde Sverige gick in i en dynamisk tillväxtregion vid EU-inträdet". Ekonomiprofessorn Calmfors (som tidigare bland annat ledde EMU- utredningen 1996) svarade: "Så var det uppenbarligen inte".

I samma artikel konstaterade Calmfors även att "...EU- ländernas svaga utveckling riskerar att bli ett hinder för Sverige..." då "...de gamla EU-länderna innebär en för låg ambitionsnivå för den svenska ekonomiska politiken".

Svenskarna borde istället börja blicka västerut mot Norge, Island och USA. Såväl Norge som USA börjar närma sig en BNP per capita kring 40 000 dollar medan Sverige får nöja sig med cirka 30 000 dollar.

Islänningarna upplever just nu en rekordtillväxt på över sex procent. Genom en ökad fokusering på Atlant- länderna kan vi tillsammans höja ambitionsnivån. Dessutom har vi så mycket mer kulturellt gemensamt med dessa länder, inte minst språkmässigt!

Tomas Larsson
Sommarbo i Mellbystrand